

מכסה התיבה

ידענו נאמנה כי גם הסמים האחרים הם נגזרים מצנין הכנר וכן עשומע
מלסון כרד"ק צפורט רעה אשר הצלתי לעיל • ומאור הגולה רס"י ז"ל כתב
כך צפ"י מלין בעזרא ג' וז"ל כרשיון לסון רפות עגזרת רעה סהר"י מן
לזה יאמר חניון ומן לזה יאמר לציון ומן חזה חזיון ומן רעה רעיון ומן
חנה חניון ומן רעה יאמר רשיון כמו מן ענה עניות ומן ענה סגות ומן
ראה ראות ומן זנה זנות נמללו רעות ורשיון צלח ויוללחין מגזרת אחת לפי
סער סדקדוק ולסון אחר הם עכ"ל וכן הדין במסקל רשחין לכן אחרי
סהנחתי ראיה מדברי הרד"ק סהר"ם היא קתולה צמלח רס"ת מנזרח א"כ
סהמלס נגזרת מצנין הקל ואין ראוי סתמים הרי"ם צמ"ח צמלח רשחין
וסתמים הס"ן דבוטס כאשר אמר צעל דיננו כיון שאין המלה נגזרת מצנין
הכנר ויחמיצ מזה סתמים הרי"ם צמ"ח צמלח רשחין מפני רבוי תכופות
וזסו מה סרליכו לנחל :

ביאור לוח הנגינות

א זקף קטן זקף גדול וקדמא זקף קטן כח א' לשלשתם אבל ראוי
שהדע כי כאש' תהיה לפניו מלה מחוברת שיש בה טעם משרי
או שתהיה לפניו מלה מופסקת פחות ממנו אזי הוא זקף קטן לעולם
ולית דין צריך בושש • וכן הדין כאשר המלה היא מוכשר' להנחת
מתג יהיה בה זקף קטן אע"פ שאין לפניו מלה מחוברת ולא מלה
מופסקת פחות ממנה ואזנה ה מו"ח עם הזקף קטן בתיבה אחת ויהיה
כח המנח ככת המתג כמו **וַיֹּאמְרוּ שְׁמוֹת ל"ב** : ואולם כאש'
תהיה לפניו מלה מחוברת - פחות ממנו והיא בטע' מלרע
אזי יתקיים המתג באות הראשונה משי' קירוב הטעמים כמו
אֵת הָעֵדוּת שְׁמִית כִּיָּה וְתִקְהֵל הָעֵדָה ויקרא ח'
וכן הדין

במתג שהוא בתנועה קלה או בת"ג שהיא לתשלום
דג"ש ונהי **בְּעֵינֵינוּ כְּחֻגְבִּים** במדבר
יֵגַע עַד אֲנֵה מֵאֲנֵתָם שמו' י"ז
ואם אין לפניו מלה מחוברת ולא מלה
מופסקת פחות ממנו גם אין המלה מוכשרת להנחת מתג בתנועה
שהיא בעצם וראשונה גם אין במלה ההיא ד' נקודות מתנועעות לפני
נגינת הטעם אזי תהיה המלה היא בזקף גדול כמו
וַאֲבָרָם בֶּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁשֵׁי שָׁנִים בְּרֵאשִׁית יִזְ **אֲבָנֵי**
שָׁהֶם שְׁמוֹת כִּיָּה וַיִּדְעָתָם במדב' י"ז
ואולם אם יש במלה - **וְהַבָּשָׂר וְהַבָּשָׂר** ויקרא ז'
ד' נקודות מתנועעות לפני נגינת הטעם אזי תהיה המלה בקדמא
וזק"ט כמו **וַאֲבָרָהֶם בֶּן תִּשְׁעִים וְחָשֶׁעַ שָׁנָה בְּרֵאשִׁית יִזְ**
וַיִּדְדָּהֶם שָׁם כִּיָּב וַאֲבָנֵי שָׁהֶם שְׁמוֹת כִּיָּה
וְהַבָּשָׂר וְהַבָּשָׂר ויקרא ז' ודומיהם :

קדמא

מכסה התיבה

ב קדמא או מונח אם הנגינה באות הראשונה הוא מונח ובזולת זה
 היא קדמא ובתנאי אם אין לפניו עיד מלה מוסקת פחות מן הגרש
 שאחריו אבל אסרה היה לפניו מלה מוסקת פחות מן הגרש הראוי להנקה
 בתליש קטנה אזי ישתנה מונח לקדמא כפי **כּי לא המסיר**
וי אלהים בראשית ב' כי לא
הגישו אלהי אעדה איש בברכה שמו' ל'ג
ייד ויעם פיו ואיש איש שיהו ש"א
 ורמזם י"ד לטי שלא יבוא תלישא קטנה כי
 אם לפני מלה שהיא בקדמא יכן ישתנה המונח לקדמא דע כי החבדל
 שבין קדמא ואזלא ובין אזלא גירש הוא כי גרש חמיד הוא במלה
 שהיא במעם מלעיל ויתכן שיבוא זולת משרתו כאן **(אלה)**
 מסעי בני ישראל במדב' ל'ג לכן נק' בשם גרש לפי
 שסגרש משרתו ומשרתו נק' אזלא למעם זה לפי שסעמי' אזיל ואיננו
 ואילם קדמא ואזלא לא יקום ולא יהיה כי אם במלה שהיא במעם
 מלוע (גם לא יקום ולא יהיה אלא אי"כ משרתו קדמא לפניו הוא
 ולא אחיו) לכן נק' משרתו קדמא לפי שהיא מקדים לפניו חמיד וגם
 דעא נק' אזלא לפי שבדין מהירות המבטא אזיל והיך לו ואיננו
 כמו שיתבאר לקמן בסימני' ע"ש ואס' אין לפניו מלה מחוברת
 והוא מלוע אזי ישתנה לגרשיים כמו וישמע יתרו שמות
 י"ח וכן אם תהי' לפניו מלה כחברת שדנגינה בה באות
 דגא שונה אזי ישתנה לגרשיים ויהיה משרתו כונח כמו **פה אל**
פה ארבי' בו במדבר י"ב וכענין שיהבאר לקמן אבר י'
 הגרש אם לפניו מלה כחברת שהנגינה בה באות היא שונה
 אזי משרתו מונח כמו **הן הנה במדב' ל"א תחת**
הנחשת ישעיה ס' ואולם אם אין בה
 הנגינה באות הראשונה אזי ישרתהי' אזלא וצורתו קדמא
זירקפו מצרים אחיהם שמות י"ד וכן הדין לפני מהירות
 המבטא :

ג מהסך או מרכא דע כי כאשר תהיה לפני משמא מלה מחוברת
 ותהיה נקודה אחת מתניעות בין שתי הנגינות או יותר מנקודה
 אחת אזי ישרתהי' מהסך כמו **מתחת (השמים) בראשית**
א' אבל אם אין שום נקודה מתנועות
 בין שתי הנגינות אזי ישרתהו מרכא כמו **ידע שור קונחו**
 ישעיה א' לכן ק' מהסך לדעתי לפי שנהסך דמכא ז' :

ד דגא או מ"כא דע כי כאשר תהיה לפני תביר מלה מחוברת
 ותהיי' שתי נקודות מתניעות בין שתי הנגינות אזי ישרתהו
 דגא כמו כי **השקיות כל בשר בראשית ו' ואם אין בין**
 שתי הנגינות **כי אם תנועה אחת או**
 שאין

gusA47 normal

1000

THE STATE OF TEXAS,
COUNTY OF _____

עבדי המלך

ז פזר

בדלי פסקי הטעמים

הפסק אצל מדרגות מדרגות ים רליני לומר פים טעם הפסק יוסר
 פן הטעם הפסקי האחריו וים טעם הפסקי פשו' ממנו לכן ראוי לחלק
 אות' כפי מדרגת' לארבע כחות והם מלכים פרים פקידים פוערים .
 המלכים הם פני' פ' פסוק ואחנחא . הפרים הם ארבעה פגולות, ארבע
 קטן או זאי כשו טפחא רביע הפקידים גם הם ארבעה כמספר הפרים
 כי לכל פ' מיוחד אחד מהפקידים כפי הפד' הזה ואלה הם זרקא פסחא או
 זאי כמו חזיר גרם או זאי כמו הפוערים הם פנים פזר חליטא גדולה .
 והרולה להניח פסקי הטעמים על איזה פסוק הפסקי המקרא חי לפטר
 להסיג מצוקסו אלא"כ פידע חסילה זיחור הפסוק שהוא בתכלית הניחור
 כאשר הם מכוון עליו בעל הטעמים לפי פסגניות סן היראה גדולה על
 זיחור הפסוקים ואח"כ יקרא הפסוק שהוא מראשו ועד סיפו וידקוק
 בכל מלה אם היא מחיצת' אל המלה האחרת' או אם נפרדת מתחילתה
 סימן הפסק כל מלה מופסקת גם יעשה סימן סגור בכל מלה מחוברת .
 ואח"כ יחזור ויקר' הפסוק שהוא בעיון יותר דק ויחזוקן עם זה איזו מלה
 פה"ל מופסקת יותר מהמלה האחרת ואיזו מלה פה"ל מופסקת פחות ממנה
 ויעשה סימן היתרון בכל מלה המופסקת יותר לפי פה"ל המופסקת יותר
 ראוי להניח זה טעם הפסקי יותר . וכאשר נהג כמנהג הזה נקל לו מאד
 להניח פסקי טעמים אשר הם נאמרים לכל מלה אם הוא זקי בהתכת סמלות
 ויודע להבדיל בין מלה מופסקת למלה מחיצת' : ויתחיל נקד סגניות
 אחורנית מקוף הפסוק לראשיתו כי לא יחכן באופן אשר וקודם שיתחיל
 להניח הטעמים לריך סימלל חסי' ה' וקודם האתחלת' ומקומה זמנה המופסקת'
 יותר מכל סמלות הפסוק שהוא ודע שלעולם לא יבואו פני אחנחא
 לפסוק אחד אצל יחכן להיו' פסוק בלא אחנחא אם הוא בעל מאמר
 אחד ואם הוא בעל פני' מאמר' יהיה בו אחנחא ואם הוא בעל שלשה
 מאמרים מעלש נחיות יהיה בו פגולתא ואחנחא . ולעלם לא יהיה
 פגולתא בפסוק מקרא אחרי האתחלתא אצל חמיד יהיה בחלק הראשון פן
 הפסוק רלוני לומר לפני האתחלתא :

יב דע כי פסקי טעמי המקרא הם מחוקקים בהשגחה גדולה מאד באופן
 היותר נאות בחבור והפסק ובהפסק היתרון והפחות ופחות סנפחות'
 עד מלה מעלל בכל המקרא פתי מלות רלופות פחסיינה פזיהן פטעמים
 מפרתים אם לא לפני פזר חליטא גדולה או קטנה כמו פהנחא לפיל
 פ' או פד' מהירות פמנחא אשר יתנחל לקמן . לכן ראוי לך
 לסתובן סימני זכיות סמלות רלוני לומר כאשר פהינה לפניך פלם מלות
 אשר לכאורה פהינה פלסמן רלופות זו לזו אז פסתכל סימני זכיות פלות
 פראסניות לדעת איזו פהן היא מחוברת לאחרת' יותר מפפרתה ויהיה אז
 פטעם פפסיק זמלה פהינה מחוברת כ"כ פפסל פזה **א"ב** . אם פתי
 מלות **א"ב** רלויות זו לזו יותר פמם פרהוטה מלה **א"ב** למלה
ג' אזי פתי מלה **ב'** פטעם פפסיק . ואם **ב"ג** למלה **ב'**
 פרופות זו לזו יותר פמם פרהוטה מלה **א** פטעם פפסיק . ואם **א** למלה **ב'**
 אזי פהינה מלה **א** פטעם פפסיק : וחדע נאמנה כי לעולם לא יהיה
 אחנחא

כדלי פסקי השעמים

הכנינום תוכל לסמנון כי כאשר תהיה לפני אחד מן הסרים עלה מן פסק
 יומר ממנו תמיד היא מנוקד' זקוף קמן כמו ויאמר אלהים
 יהי רקיע בחור סמים בראשית, א'
 ויהי בעת ההיא ויאמר אבימלך
 ופיכול ער לבאו

בראשית כ"א וכן כאשר תהיה לפני זקוף קמן או בלי כמו מל' מוסקת
 גדול ממנו גסה היא זקוף קמן : עד אשר יהיו שלמה לרופים כמו סם האחד
 גרשם כי אמר גר הית'י בארץ נכרים עמוס י"ח ולא מוכל
 לומר סמיהם לפני ער סנולמל
 מעסיק גדול ממנו כי בכל המקרה לא חמלא לפניו מל' מוסקת יומר
 ממנו : וכאשר תהיה לפני אחד מן הסרים עלה מוסקת פחות ממנו אזי
 תמיד היא מנוקדת בפקיד המיוחד לשר הסוף ודבר זה מצאנו בלוח
 ככנינום : ודע כי אין שום פקיד מן הפקידים הגדולים במלואו אלא
 יסיה אחריו במלוא הסוף אשר שהוא מיוחד לו לכן כאשר תהיה לפני אחד
 מן הפקידים עלה מוסקת יומר מן הסר האחריו במלוא הסוף (ואין לדין
 לומר שיהא מוסקת' יומר ממנו) אזי תנקד העלה היא זקוף קמן כמעט
 כל עלה מוסקת יומר מן הסר האחרית כפי שהמצאנו כי אין מוסקת-לפני
 מעסיק הסמות מעניהם אשר נכנס בינתיים : ואולם כאשר תהיה לפני אחד
 מן הפקידים הגדולים עלה שהיא מוסקת יומר ממנו אבל היא מוסקת
 פסו' מן הסר האחרית פקיד שהיא אזי מלק' העלה שהיא צפ' מס רביע כמו
 (ויקחם אבימלך ופיכול שר צבאו בראשית כ"א

בבכר מלאיתנה די בראשית כ"ג ויאמר מה
 הערבון אשר חסן לך בראשית ל"א : איצרא
 או גסלי כמו עלה-מוסקת' יומר מ"ו היא בחליטת גדולת כמו (ויבא
 אדיו ושעיהו-בן אמוי הגביא)
 יסעיה ל"א וכאשר
 סמים לפני מליטת גדולה מלה מוסקת' יומר ממנו תהיה מנוקדת בפעם
 סזר כמו ועישר אתונות נשאות בר ולחם
 ומזון בראשית מ"ה : ואם גם לפני הסזר עלה מוסקת' יומר ממנו אבל
 אס-היא מוסקת' פסו' מן הסר או הסק' האחריו אזי גם היא תנקד בפסד כמו
 והיה אם לא יאמינו גם לפני האותות סלסל עמות ד' עד
 אשר יבואו כלסון זה ארבעה ושמעם

סזרין רלופין דוק ומשכה :

ד כאשר תהיה לפני אחד מן הפקידים הגדולים מלה מוסקת יומר
 ממנו תהיה לפניה עוד מלה מוסקת יומר משניהם אך היא
 מוסקת

כדרי פסקי המעמים

מוסמקת סחות מן השר שאחרי המסקיד ההיא אזי גם המלה המוסמקת
שלפני המסקיד החיא היא מנוקדת במסקיד ההוא. והמלה המוסמקת יותר
משניהם היא, במעם רביע כמו, **ביום הזה נבקעו פל**
מעיןות תהום רבה ^{בראשית ז}

קראות את פני יי אלהיה שמואל ^{שמואל א} **בעדוהתך**

כה אדני פתח אהל מועד ^{שם ל} **ויעש**

גדולים (ועצמים) ^{ממך ממניך} **דהזריש גוים**

אבל אשמים אנחנו ^{בראשית ז} **איש אל אחיו**

זה מה שיבואו שני סקידים רצופי נראה לי שדב' הכרחי הוא ולא

שני בלאו הכי דכיון שיש לפני המסקיד הגדול שני מעמים מססיקים

שהאחד שלסניו גדול ממנו והשני שלסניו גדול משניהם ועל

כיון הוא סחות מן השר שאחרי המסקיד שוב לא יתכן להיות מעם

רביע במלה המוסמקת שלפני המסקיד כמשמט מלה המוסמקת יח' מן

המסקיד שאחריה כיון שיש שם עוד לסניה מלה מוסמקת יח' ממנו

שהוא סחות מן השר שאחרי המסקיד ואיכ לא תתכן להנקד במעם

רביע לפי שמעם רביע לא יקים ולא יהיה בשתי מלות רצופות כי

זהו עיקר גדול במסקי המעמים גם לא תתכן להנקד בזקף קמן או

באי כחו לפי שזקף קמן הוא ממסיק יותר מן השר שאחריה וכב' אמרנו

כי זאת המלה היא מוסמקות סחות מן השר שאחריה לכן יביא שני

סקידים רצופים ויחיה לסניהם מעם רביע ויבוא הכל על נכון הגה זאת

חקרתיה כן היא שמענה ואתה דע לך

מו ותשוב ותתבונן במה שאמרנו מענין שני סקידים רצופים שאחרי

מעם רביע וידעת נאמנה שאין חוששין המעם ממסיק הגכנס

ביניהם אש' הוא סחות ממה שלסניו ושר אחריה רצוני לומר שעם היות

שיש עוד מעם ממסיק בין שני המסקידים שהוא סחות משניהם או שיש

עוד מעם ממסיק בין מעם רביעי ומסקיד הראשון אש' הוא סחות

משניהם כל זה אינו מעכב מלבוא שני סקידים אחרי מעם רביע

המעם לפי שהוא סחות משניהם אין חוששין לו כי כאחד המשרות

חשב בערכ' כמו

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את

חטאתך ואת עולתך ויקרא מ וזבחת את כל הדור

אש

כלדי מסקי הטעמים

משרתים גדולים מהם יותר משרתים מפסיקים יותר מהם

ט מונח משמא א זק זק קדמא זק ט מונח משמא א זק זק קדמא זק

ט מונח משמא א זק זק קדמא זק ט מונח משמא א זק זק קדמא זק

ט מונח משמא א זק זק קדמא זק מונח רביע

ט מונח משמא א זק זק קדמא זק מונח רביע

ט מונח משמא א זק זק קדמא זק מונח רביע

ח מונח מונח ז סור רביע זק ח מונח מונח ז תלישא גדולה

ח מונח מונח ז סור רביע זק ח מונח מונח ז תלישא גדולה

ח מונח מונח ז סור רביע זק ח מונח מונח ז תלישא גדולה

ח מונח מונח ז סור רביע זק ח מונח מונח ז תלישא גדולה

ח מונח מונח ז סור רביע זק ח מונח מונח ז סור רביע זק

אשר הוֹלִיכָהּ יי אֶל־הַיָּד וְחָ אֶרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר

דברים ח אֶרֶץ־תִּירָאוּ אֶל־הֵיכָל וְאֶל־חֵי אֲבִיבֵם גִּרְתָּן

דָּבָר מִמָּוֶן בְּרֹאשִׁית מִיָּנָה אֲבָל רֹאוּ שֶׁחֲתֻבּוֹן שִׁישׁ הַבְּדֵל קֶצֶת

אם המפסיק הסחות נכנס בין שני המקדים או אם

הוא נכנס בין טעם רביע למקיד הראשון וזה שאם הוא נכנס בין שני

המקדים יחזי המקדים שוים שאילו לא היה ביניהם שום טעם מפסיק

ואולם הוא נכנס בין רביע למקיד הראשון אזי תמיד יהיה המקיד

הראשון במשמא אע"פ שאין השני משמא כמו

וּמִסֵּר חֲמִצּוֹת אֲשֶׁר דָּסְנִי יי דָּקָה חֲלֹת סָצָה אֲחֻזָּה

וְחֲלֹת לָחֶם שֶׁמֶן וַיִּקְרָא ה' תֹּאכְלֵנוּ בְּסֻקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַרְךָ

יי אֶל־הַיָּד בְּו דברים י"ב ודמיהם .

ז וּפְסוּקֵי פֶת כַּסֵּר מִיֵּינָם לִפְנֵי פֶת מִן סֻקִּידִים מְחֻלָּים מִלֶּחֶם עֲלֵה

על

כדדי פסקי השעמים

משוחים מפסיקים סחות מהם משרתים מפסיקים

מרכא מסחא מרכא סוף פסוק

מרכא מסחא מונח אתנהתא

מונח זרקא מונח סנולתא

מהפך מרכא ה ששטא ששטין יתיב מונח וקף קמן

ד דרגא מרכא תביר מרכא מסחא

ב קדמא מונח ו ואולא גרש גרשים מונח רביע

ב קדמא מונח ו ואולא גרש גרשים מונח זרקא

ב קדמא מונח ו ואולא גרש גרשים ג מהפך מרכא ששטא

ב קדמא מונח ו ואולא גרש גרשים ד דרגא מרכא תביר

ב מונח מונח תלישא קמנה ב קדמא מונח ואולא

פסקים שריס גדולים שיק פקידים גדולים פיק

סכל אחת עסן היא מופסקי יוחר אהעלם סאסריוס ואין אחת עסן מופסקי

יוחר מן ססר סאסרי המקיד ססוא אזי יהיה לפסיו רניע וססעס ורניע

ואז יפסיק ססעס יוחר מן סרניע סאסריוס כי אין מנסג פסקי ססעס

לכוא סעס רניע נסמי מלום כלום כמו ויען יצחק ויאמר

דעשו הן גביר שמתי ד ואת פד אחיו

נתתי לו דעבדים ד וינחם והורה

ויעל עד גוזי צאנו הוא כיו וינחם והורה

העדקמו כחסי ליה ודומים רנים ד וינחם והורה

וכסר תכלס לפני מקיד מן הפקידים סגדולי סרנע מלום

מופסקום כלום סססנא אזי יכואו ג"כ רניע וססעס כסירונין רק כסוק

יכואו סכי פקדים כלום לסי סלי סססר כלום ססר כמו סססר ססלין

סס יסעפאל סס סגרי סססס ונוסר ירמיס מ"ל מ"ס :

ז ראוי שחדע כי תלישא קמנה לא יקום ולא יהיה כי אם לפני משרת

קדמא וכבר התבאר כי כל מלה מופסקת סחות מן הגרש או באי

כח היא בתלישא קמנה רכן חדע נאמני כאסר לא תחי מלה

מחוברת

בְּלִדֵי פֶסְחֵי הַשְּׁעָמִים

מְחוּבְּרֵת לִשְׁנֵי גֵרָשִׁים אוֹ גֵרָשִׁים אֲבָל תְּהִי לִפְנֵיהֶם מֶלֶךְ מוֹסַקִּיפּוֹת
מֵהֶם שֶׁאֵין לֹא תִּנְקֹד בְּתִלְשָׁא קִטְנָה לְפִי שְׁאִין אַחֲרֵיוֹ קִדְמָא אֲבָל
נֶעְתָק אוֹ תִּלְשָׁא קִטְנָה אֶל הַמֶּלֶךְ שֶׁלִּפְנֵי אֲעִיפֵי שֶׁהִיא מֶלֶךְ מְחוּבְּרֵת
וְיִהְיֶה אַחֲרָיו מִשְׁרֵת קִדְמָא כְּמוֹ (וַיַּעַל אֲבָרָם מִמִּצְרַיִם
בְּרֹאשֵׁי יָיָג וַיֵּסֶר בִּיזָם) הִזְכִּיר אֶת הַתִּשְׁבִּים
בְּרֹאשֵׁי לִ"ה וַיִּתֵּן דָּהֶם יוֹסֵף לָחֶם
לְפָנָיו תִּלְשָׁא קִטְנָה פֶּזֶר אוֹי הוּא נֶעְתָק עַל הַמֶּלֶךְ
שֶׁלִּפְנֵי כְּמוֹ כָּל-הַנֶּגַע בִּמְתַּת בְּנִפְשֵׁי הָאָדָם אֲשֶׁר
יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא בַּמַּדְבָּר יָיָט :

יח וְדָאוּ שֶׁתִּדְעַע כִּי גַם לְפָנָיו רִבִּיעַ נוֹהֵג מִהִירֹת הַמִּבְטָא כִּי כֹאשֶׁר
תִּהְיֶינָה שְׁתֵּי מְלוֹת לְפָנָיו אוֹי תִּמְיֹד הַמֶּלֶךְ שֶׁלִּפְנֵי בְּמוֹנָה וְאוֹלָם
הַמֶּלֶךְ שֶׁלִּפְנֵיהֶם אִם הִיא (מֶלֶךְ מִיּוֹתֶרֶת בְּמֵאמָ' הִיא אוֹ שְׁתֵּים אוֹ
שְׁלֹשָׁתָן הֵן מִיּוֹתֶרוֹ יִהְיֶה הַדִּין כֵּךְ אִם הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹנָה הִיא) מוֹסַקִּי כְּפִי
מִשְׁפָּט נִיתוּחַ הַמֵּאמֶר וְהַתְּכַתּוּת הַמְּלוֹת אוֹי הִיא בְּטַעַם לְגוֹרְמֵי (כְּמוֹ
כִּי-זֶה מִשְׁהָ הָאִישׁ שְׁמוֹת לִ"ב) וְאוֹלָם אִם הִיא מֶלֶךְ
מְחוּבְּרֵת וְתִהְיֶה הַעֲמֻדָּה הַמִּבְטָא בְּמֶלֶךְ
שְׁאֲחִירָה אוֹי הִיא בְּדֶרְגָּא וְהַמֶּלֶךְ שְׁאֲחִירָה בְּמוֹנָה (כְּמוֹ הִיא אֶתְהָ
לְעַם שְׁמוֹ י"ח) וְדִינֵי מִהִירוֹ הַמִּבְטָא רִבִּים הֵמָּה הִיא אֶתְהָ
וְלֹא אוֹכֵל לְבָאֵרִי בְּמִקּוֹם הַזֶּה וְכָל מִה' שְׁבָאֲרֵתִי כֹאן הוּא
דֹּרֵךְ כָּלִל וּפְרָטִי תְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה יִתְבָּאֲרוּ בְּסִפִּי שְׁעָרֵי זְמַרָה בַּעֲזַתִּי :

ת ו ש ל ב ' ע